Lieta Nr.133041316
Lietvedības Nr.104AA-0916-16/28

**SPRIEDUMS**
Rīgā 2016.gada 22.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesnese referente D.Dumbre,
tiesnese I.Brimerberga un tiesnesis J.Tiltiņš
izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 12.septembra spriedumu, un

**konstatēja**

Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas Jēkabpils nodaļas inspektore 2015.gada 10.decembrī, veicot pārbaudi SIA "/nosaukums B/", NMR kods /numurs/, nodokļu piedziņas vietā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 246.pantu, sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BS 002931.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka 2015.gada 19.oktobrī uz SIA "/nosaukums B/" juridisko adresi: /adrese/, Rīgā, LV-1026, nosūtīts brīdinājums Nr.4.7.2-12/10575g. par maksātnespējas procesa iesniegumu un par nodokļu parādu saskaņā ar Maksātnespējas likuma 60.panta trešo daļu, vienlaicīgi brīdinot par atbildību maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanas gadījumā.

/pers. A/ uz brīdinājumu nav atsaucies. SIA "/nosaukums B/" pastāv Maksātnespējas likuma 57.panta 5.punkta paredzētā maksātnespējas procesa likuma maksātnespējas procesa pazīmes, tās amatpersona nav panākusi vienošanos ar nodokļu administrācijas amatpersonām par nokavēto nodokļu parādu 32177,70 EUR samaksu budžetā. Līdz ar to ir pārkāpts Maksātnespējas likuma 60.panta trešā daļa un 57.panta 5.punkts un /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.$^{35}$ pantā.

Ar VID Nodokļu parādu piedziņas pārvaldes Trešās piedziņas daļas Jēkabpils nodaļas amatpersonas 2016.gada 19.janvāra lēmumu Nr.F14G/BS002931 /pers. A/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.$^{35}$pantā uzliekot administratīvo sodu 280 EUR apmērā un atņemot tiesības ieņemt sekojošus amatus komercsabiedrībās un tās pārvaldes institūcijās: personālsabiedrības lietvedi, personālsabiedrību pārstāvēt tiesīgo biedru, kapitālsabiedrības valdes locekli, kapitālsabiedrības padomes locekli, prokūristu, parasto komercpilnvarnieku, pārstāvi filiālē, komercsabiedrības likvidatoru, sabiedrības kontrolieri un revidentu, uz vienu gadu.

/pers. A/ minēto lēmumu apstrīdēja.

Ar VID ģenerāldirektores 2016.gada 10.marta lēmumu Nr.22.11-1/1800 iesniegtā sūdzība noraidīta.

Nepiekrītot VID ģenerāldirektores 2016.gada 10.marta lēmumam Nr.22.11-1/1800, /pers. A/ iesniedza sūdzību tiesā.

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 12.septembra spriedumu /pers. A/ sūdzība noraidīta, VID ģenerāldirektores 2016.gada 10.marta lēmums Nr.22.11-1/1800 atstāts negrozīts.

Par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 12.septembra spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedumā ir nepareizi juridiski novērtēti lietas apstākļi un pierādījumi, kas ir ietekmējis lietas izspriešanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka spriedumā, tāpat kā iestādes lēmumā ir nepareizi novērtēts un tādēļ nepamatoti nav ņemts vērā apstāklis, ka viņš, t.i., /pers. A/ jau ilgstoši kopš 2015.gada 20.jūnija (domājams – jūlija) neatrodas SIA "/nosaukums B/" valdes locekļa amatā. Spriedumā ir atstāts bez ievērības sūdzībā norādītais apstāklis, ka Lursoft datu bāzes sadaļā – skenētie dokumenti – ir pieejami Uzņēmumu reģistram iesniegtie dokumenti, uz kuru pamata tika pieņemts lēmums par ieraksta izdarīšanu par viņa atkāpšanos no valdes locekļa amata, un no tiem ir redzams, ka viņa Uzņēmumu reģistram 2016.gada janvārī iesniegtais paziņojums ir datēts ar 2015.gada 20.jūliju. Nepamatoti kritiski vērtēts sūdzības iesniedzēja 2015.gada 20.jūnija (domājams – jūlija) paziņojuma iesniegšanas fakts SIA "/nosaukums B/" par valdes locekļa amata atstāšanu. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka sabiedrības likumiskā pārstāve /pers. F/ 2016.gada 7.janvāra paskaidrojumos apstiprinājusi, ka sūdzības iesniedzējs 2015.gada 20.jūlijā iesniedzis paziņojumu par atkāpšanos no valdes locekļa amata. Norādīts, ka spriedumā nepamatoti nav ņemts vērā apstāklis, ka sūdzības iesniedzēja un otras valdes locekles /pers. F/ starpā pienākumi bija sadalīti un visi ar SIA "/nosaukums B/" saistītie finanšu jautājumi bija /pers. F/ nevis viņa kompetencē, ko ir apstiprinājusi arī /pers. F/. Norādīts, ka lietā nav pietiekama pamatojuma izvēlētā soda apmēram, jo īpaši tādēļ, ka ir piemērots arī papildsods – tiesību atņemšana.

Sūdzībā norādīts, ka nav ņemts vērā apstāklis, ka ir valdes loceklis arī citās biedrībās un kurām nav nodokļu parādu. Tiesas ieskatā šim apstāklim neesot juridiskas nozīmes, taču sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šim apstāklim viennozīmīgi ir nozīme vismaz izvēlētā soda veida un mēra noteikšanā. Apstāklis, ka veiksmīgi vadot norādītās organizācijas, kurām nav nodokļu parādu, norāda uz to, ka godprātīgi ievēro normatīvo aktu prasības, kas, savukārt, vispārīgi raksturo viņu kā likumpaklausīgu personu. Norādīts, ka papildsoda – tiesību atņemšana ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās, ir īpaši bargs sods un piemērojams tikai gadījumos, kad ar naudas soda uzlikšanu soda mērķi panākt nav iespējams. Ne tiesas spriedumā, ne iestādes lēmumā nav ne norādes, ne pamatojuma, kas liecinātu par to, ka ar naudas soda uzlikšanu soda mērķis nevarētu tikt panākts. Bez tam, papildsoda piemērošana nonāk pretrunā ar apstākli, ka naudas sods ir piemērots tā minimālajā apmērā.

Apelācijas sūdzībā tiek lūgts atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un iestādes lēmumu, un lietu izbeigt.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, novērtējusi pierādījumus lietā, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2016.gada 12.septembra spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Krimināllietu tiesas kolēģija, atkārtoti pārbaudot un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami

un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka izskatāmajā gadījumā ir pamatoti konstatēts administratīvais pārkāpums, par kuru attiecīgi /pers. A/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un piemērots administratīvais sods.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums, kā arī iestādes lēmums ir pietiekami motivēti, tajos ir sniegts viedoklis par lietas izlemšanai būtiskiem jautājumiem, iestādes lēmuma un tiesas sprieduma motivācijā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to nav nepieciešams vēlreiz atkārtot un analizēt iestādes un tiesas atzinumus un secinājumus šajā nolēmumā. Gan iestāde, gan pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus un sniegusi tiem motivētu juridisko novērtējumu, tādēļ Krimināllietu tiesas kolēģija tam pievienojas un atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajai daļai izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams un tas netiek sniegts.

Papildus Krimināllietu tiesas kolēģija izsaka arī savus secinājumus par apelācijas sūdzībā norādīto.

Izvērtējot apelācijas sūdzību, Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka tā pēc satura ir analoga iestādei un pirmās instances tiesai adresētajām sūdzībām.

Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem lietas apstākļiem un būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai, tāpat sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai, taisot spriedumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas norādīto, ka tai nav pienākums atbildēt uz visiem sūdzības iesniedzēja argumentiem, to pamatojot ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas lēmumiem, jo tiesai ir jāizvērtē argumenti, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Līdz ar to tiesas kolēģija noraida kā nepamatotu sūdzības iesniedzēja viedokli, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā viņa norādītos argumentus. Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā ir izvērtēti visi argumenti, kas ir atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa un ietekmē lietas objektīvu un taisnīgu izskatīšanu, kā, piemēram, lietā ir vērtēts arguments par neatrašanos valdes locekļa amatā, norādītais par paziņojuma iesniegšanu SIA "/nosaukums B/", par valdes locekļu sadalīto kompetenci, ka ir valdes loceklis arī citās biedrībās. Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu pirmās instances tiesas spriedumu.

Attiecībā par sūdzībā norādīto argumentu, ka lietā nav ņemts vērā apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs jau ilgstoši kopš 2015.gada 20.jūlija neatrodas SIA "/nosaukums B/" valdes locekļa amatā, tiesas kolēģija atrod par nepieciešamu papildus norādīt, ka šāds arguments no /pers. A/ puses tiek pausts vien tad, kad jau ir sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

2015.gada 10.decembrī, kad /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, viņš, sniedzot rakstveida paskaidrojumus, nav darījis zināmus šos apstākļus (66.lp.). Tikai pēc tam /pers. A/ nosūta iestādei paskaidrojumu, datētu ar 2016.gada 7.janvāri, norādot uz apstākļiem, ka jau 2015.gada 20.jūlijā esot iesniedzis /pers. F/ paziņojumu, ka atstāj valdes locekļa amatu (42.lp.). Tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. A/ rīcība rada pamatotas šaubas par sniegtās informācijas patiesumu.

Tāpat lietā ir vērtēta /pers. A/ piemērotā soda likumība un pamatotība.

Krimināllietu tiesas kolēģija pretēji sūdzības iesniedzēja viedoklim, nesaskata pretrunas papildsoda piemērošanā.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka gan iestādes lēmumā, gan tiesas spriedumā ir pilnīgi un detalizēti izvērtēti visi apstākļi, kas ietekmē soda un papildsoda piemērošanu.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka papildsods /pers. A/ piemērots pamatoti, jo izdarītais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par nopietnu pārkāpumu komercdarbības jomā, nodokļu parāds ir veidojies ilgstošu laika periodu un sabiedrības interesēs ir liegt /pers. A/ ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās uz noteikto termiņu, tādejādi, atturot viņu no tādām vai līdzīgām darbībām arī turpmāk.

Kā redzams no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, /pers. A/ par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[3 5] pantā paredzēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 280 *euro* apmērā un papildsods – tiesību atņemšana, piemērots uz 1 gadu. Gan naudas sods, gan papildsods /pers. A/ piemērots minimālā apmērā, kas Krimināllietu tiesas kolēģijas ieskatā ir likumīgs un pamatots sods par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka konkrētajā gadījumā pie konstatētajiem apstākļiem, soda mērķis ir sasniedzams tikai un vienīgi, piemērojot /pers. A/ gan pamatsodu, gan papildsodu.

Krimināllietu tiesas kolēģija, izskatot apelācijas sūdzību, nekonstatē kādas jaunas ziņas par faktiem, kas attiecīgi būtu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai, nekonstatē apstākļus, kuru dēļ pirmās instances tiesas sniegtais pierādījumu vērtējums nebūtu pareizs.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērots vispārīgo tiesību principu un normatīvo aktu, procesuālo normu regulējums. Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nav objektīvi izvērtējusi pierādījumus un izdarījusi kļūdainus secinājumus.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]pantu otrās daļas 1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

**nosprieda**

atstāt negrozītu Rīgas rajona tiesas 2016.gada 12.septembra spriedumu, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesnese referente | (personiskais paraksts) | D.Dumbre |
| Tiesnese | (personiskais paraksts) | I.Brimerberga |
| Tiesnesis | (personiskais paraksts) | J.Tiltiņš |